



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobce: X., narozený dne X.
bytem X.
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti
žalovanému: Ministerstvo dopravy
sídlem nábreží Ludvíka Svobody 1222/12, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2025, č. j.: MD-26001/2025-160/4,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 5. 2025, č. j.: MD-26001/2025-160/4, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „s.ř.“), zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, Odboru dopravněsprávních činností, ze dne 11. 6. 2024, č. j.: MHMP 1114707/2024/Živ, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na

pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla podle ust. § 125c odst. 5 písm. c) téhož zákona uložena pokuta ve výši 7 000 Kč. Současně mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč podle ust. § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení. Žalobce se měl uvedeného přestupku dopustit tím, že v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu dne 4. 3. 2024 kolem 13:41 hodin řídil motorové vozidlo tovární značky X., registrační značky X., v Praze 5, v ulici Plzeňská, ve směru do centra. Uvedenému vozidlu byla Policií České republiky naměřena měřicím zařízením rychlost jízdy 76 km/h; po odečtu tolerance měření rychlost jízdy 73 km/h, ačkoliv byla v místě dovolena obecnou úpravou provozu na pozemních komunikacích rychlost jízdy nejvýše 50 km/h.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, protože žalovaný nespécifikoval a nehodnotil podklady obsažené ve správním spisu. Žalobce nepovažuje za důkazy ručně vypsany formulář „Oznámení přestupku“ bez podpisu řidiče, úřední záznam sepsaný tři dny po změření rychlosti bez razítka Policie ČR, záznam o přestupku, ověřovací list rychloměru a osvědčení o školení. Z žádného podkladu nevyplývá, o jaké vozidlo by se mělo jednat. Žalobce neřídil vozidlo registrační značky (dále též „RZ“) X. a žádný důkaz nesvědčí o opaku. Podle ustálené judikatury platí, že úřední záznam či oznámení přestupku nelze použít jako rozhodující důkazy. Ve správním řízení nebyl předložen a proveden žádný důkaz toho, že se žalobce dopustil jakéhokoliv přestupku. Pořízená fotografie vozidla obsahuje nečitelnou registrační značku. Žalobce byl přibližně o hodinu později zastaven a kontrolován policejní hlídkou na čerpací stanici OMV jako řidič vozidla registrační značky X., která je zcela odlišná od registrační značky uvedené v napadeném rozhodnutí. Ze strany policejní hlídky zřejmě došlo k záměně dvou různých vozidel.
3. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žalobce své námitky uplatnil již v odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný se jimi dostatečně zabýval v odůvodnění napadeného rozhodnutí, a proto na něj plně odkázal. Navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 4. 3. 2024 v 13:41 hodin bylo v Praze 5, v ulici Plzeňská, změřeno přístrojem RAMER 10C vozidlo X., RZ X. Byla naměřena rychlost 76 km/h, po odečtení tolerance 73 km/h, v místě, kde je stanovený rychlostní limit 50 km/h. Hlídka Policie ČR uvedené vozidlo zastavila před čerpací stanicí OMV a ztotožnila žalobce podle předloženého občanského průkazu. Žalobce nesouhlasil s přestupkem, a proto bylo na místě sepsáno oznámení o přestupku, které žalobce odmítl podepsat. Hlídka byla v neustálém vizuálním kontaktu s vozidlem od změření jeho rychlosti až do jeho úplného zastavení (úřední záznam ze dne 7. 3. 2024, č. j.: KRPA-77859-2/PŘ-2024-001206, jehož součástí je fotodokumentace, ověřovací list silničního rychloměru RAMER 10C a osvědčení

člena hlídky o absolvování odborné přípravy pro používání a údržbu silničních měřičů rychlosti).

6. Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, vydala oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 4. 3. 2024, č. j.: KRPA-77859/PŘ-2024-001206.
7. Podle výpisu z evidenční karty řidiče ze dne 28. 3. 2024 má žalobce 15 záznamů o přestupcích.
8. Prvostupňový orgán vydal příkaz ze dne 28. 3. 2024, č. j.: MHMP 602048/2024/Živ, jímž byl žalobce uznán vinným tím, že spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 7 000 Kč. Žalobce proti příkazu podal odpor.
9. Žalobce dne 29. 5. 2024 nahlédl do spisové dokumentace. Byla mu vyhotovena a předána její kompletní kopie v počtu 28 listů (protokol ze dne 29. 5. 2024, č. j.: MHMP 1062775/2024/Živ). Dne 11. 6. 2024 se žalobce bez omluvy nedostavil k ústnímu jednání. Následně prvostupňový orgán vydal rozhodnutí ze dne 11. 6. 2024, č. j.: MHMP 1114707/2024/Živ, jímž byl žalobce uznán vinným tím, že spáchal přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu a byla mu uložena pokuta ve výši 7 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Prvostupňový orgán v odůvodnění shrnul shromážděné podklady a dospěl k závěru, že se projednávaný přestupek stal a že se jej dopustil žalobce.
10. Žalobce podal blanketní odvolání, které na základě výzvy doplnil. Odvolací námitky se shodují s žalobními body.
11. Následně žalovaný vydal napadené rozhodnutí ze dne 7. 5. 2025.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

12. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (ust. § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu *fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 20 km/h a více nebo mimo obec o 30 km/h a více.*
15. Podle ust. § 125c odst. 5 písm. c) zákona o silničním provozu *za přestupek se uloží pokuta od 4 000 Kč do 10 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. a) bodu 1, 2 nebo 3, písm. b), písm. f) bodu 1, 3, 6, 8, 11, 16, 17, 18 nebo 19, písm. h) bodu 1 nebo písm. i) bodu 2 nebo 3.*
16. Soud předesílá, že na rozhodnutí prvostupňového orgánu a napadené rozhodnutí je nezbytné nahlížet jako na jeden celek. Při posouzení jejich obsahu zjistil, že obě rozhodnutí obsahují všechny základní náležitosti podle ust. § 68 s.ř.: výrokovou část, odůvodnění a poučení. Výroková část vždy obsahuje vymezení věci (jde o přestupek ze dne 4. 3. 2024, popř. rozhodnutí o odvolání proti rozhodnutí prvostupňového orgánu), označení žalobce

jako účastníka řízení, i označení ustanovení, podle nichž bylo rozhodnuto. Odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu je dostatečně podrobné a na s. 2 až 3 obsahuje výčet důkazních prostředků včetně všech informací, které z nich vyplývají. Konkrétně přihlédl k následujícím důkazním prostředkům: oznámení o přestupku ze dne 4. 3. 2024, úřední záznam ze dne 7. 3. 2024, obrazový záznam o přestupku obsahující fotodokumentaci, ověřovací list silničního radarového rychloměru RAMER 10C a výpis z žalobcovy evidenční karty. Žalovaný následně na s. 3 napadeného rozhodnutí uvedl výčet opatřených důkazních prostředků a dále se k žalobcově námitce podrobněji zabýval fotografií pořízenou při kontrole. Soud považuje napadené rozhodnutí za přezkoumatelné.

17. Žalobce dále zpochybnil použitelnost opatřených důkazních prostředků.
18. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) v usnesení ze dne 22. 10. 2025, č. j.: 3 As 91/2025-40, uvedl: *„Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je pro řízení o přestupku zásadní, zda správní orgány opatří takovou sadu důkazů, z nichž lze po jejich řádném zhodnocení učinit spolehlivě závěr o tom, že se obviněný skutku dopustil a zároveň neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší dovolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu daného rychloměru (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 5. 2015, č. j. 7 As 83/2015-56, ze dne 15. 8. 2019, č. j. 10 As 36/2019-33, ze dne 22. 7. 2020, č. j. 6 As 69/2020-33, ze dne 23. 6. 2022, č. j. 7 As 124/2020-32, či ze dne 13. 3. 2024, č. j. 6 As 194/2023-30). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého jednotlivého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostál požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti (o tom dále). [...] Úprava fotografií ve smyslu jejich konverze do jiného formátu či filtrace v programu Archiv zajisté nezpochybňuje autenticitu a pravost těchto důkazů (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 2. 2022, č. j. 1 As 338/2021-35).“*
19. Správní spis v souladu s výše citovaným usnesením, které odkazuje na dosavadní ustálenou judikaturu a vychází z ní, obsahuje oznámení o přestupku, záznam o přestupku zahrnující fotografii měřeného vozidla s údaji o provedeném měření a ověřovací list použitého rychloměru. Jedná se o standardní způsob prokazování přestupku spočívajícího v překročení povolené rychlosti a je možné je použít, pokud neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění. Musí se tedy jednat o opodstatněné pochyby, nikoli nepodložené dohady.
20. Na originální fotografii žalobcova automobilu z provedené kontroly skutečně není čitelná registrační značka, proto Policie České republiky, Obvodní ředitelství policie Praha II, část fotografie s registrační značkou vyřízla, zvětšila a zvýšila kontrast. Užití filtrů však nemá za následek pochybnosti o autenticitě a pravosti takových důkazů, jak bylo uvedeno výše. Jakákoli záměna či manipulace je vyloučena zejména s ohledem na skutečnost, že policejní hlídka zastavila žalobce na místě a zjistila jeho totožnost podle předloženého občanského i řidičského průkazu. Soud proto opatřené důkazní prostředky považuje za použitelné a dostatečné pro účely přestupkového řízení.
21. Žalobce dále upozornil, že došlo k záměně, protože byl kontrolován jako řidič vozidla jiné RZ přibližně hodinu po čase, který je uveden jako doba kontroly ve správním spisu, a namítl, že si nesrovnalosti všiml až po vydání rozhodnutí.

22. Soud však podotýká, že v příkazu ze dne 28. 3. 2024 se RZ X. opakuje několikrát, včetně v řádku pod žalobcovým jménem v rámci popisu skutku. Žalobce se po podání odporu osobně dostavil k prvostupňovému orgánu, nahlédl do správního spisu a získal jeho kopii v délce 28 listů. Po necelých dvou týdnech se konalo ústní jednání ve věci, kterého se žalobce neúčastnil, a následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Žalobce posléze v odvolání namítal záměnu vozidel, žalovaný se však v odvolacím řízení věnoval otázce RZ kontrolovaného vozidla a vyloučil, že by žalobce měl být zastaven a kontrolován jako řidič vozidla zcela jiné registrační značky.
23. Soud současně považuje za nepravděpodobné, že by si žalobce po obdržení příkazu, podání odporu, nahlédnutí do správního spisu a zejména během necelých dvou týdnů, kdy měl kopii celého správního spisu k dispozici, neuvědomil, že je účastníkem správního řízení souvisejícího s kontrolou vozidla RZ X. Žalovaný se otázkou RZ k jeho námitce věnoval a své rozhodnutí založil na podkladech opatřených prvostupňovým orgánem. Vyloučil, že by vozidla mohla být zaměněna vzhledem k zastavení vozidla bezprostředně po změření jeho rychlosti, a potvrdil, že registrační značka byla na fotografii čitelná. Soud se s jeho závěrem ztotožňuje. Současně žalobcovo tvrzení, že byl kontrolován jako řidič jiného vozidla asi o hodinu později, nevyvrací předmětný skutek. Žalobce mohl být zastaven jako řidič vozidla RZ X. a o hodinu později jako řidič jiného vozidla. Výměna automobilů mohla proběhnout z řady důvodů. Soud vzhledem k opatřeným důkazním prostředkům považuje za jednoznačné, že byl žalobce kontrolován policejní hlídkou jako řidič vozidla RZ X. kvůli překročení povolené rychlosti. Neexistují rozumné důvody zakládající pochybnosti o správnosti a úplnosti skutkových zjištění.
24. Žalobce na podporu svých argumentů odkázal na několik rozhodnutí NSS. V rozsudku NSS ze dne 14. 5. 2015, č. j.: 7 As 83/2015-56, byl stěžovatel neúspěšný, protože námitky proti měření rychlosti vznesl až v řízení před soudem, z toho však nelze automaticky dovodit, že jakékoliv neúspěšné uplatnění námitky už ve správním řízení zaručuje úspěch případné žalobě, a to ani v situaci, kdy není námitka následována dalším dokazováním. Kromě úředního záznamu a oznámení přestupku byl jako důkaz použit též záznam o přestupku s fotografií vozidla a údajem o měření rychlosti. S obecnou a nijak důkazně podloženou námitkou o záměně vozidel, uplatněnou až v doplnění odvolání, se žalovaný řádně vypořádal v napadeném rozhodnutí, skutkový stav dle žalovaného nebyl nikterak relevantně zpochybněn; zjevně proto nebylo namístě doplňovat dokazování. Soud závěry žalovaného aproboval a dokazování seznal dostatečným; ostatně, ani prokázání zastavení žalobce policejní hlídkou o hodinu později s jiným vozidlem spáchání přestupku tak, jak byl zjištěn, nevylučuje ani relevantně nezpochybňuje. Současně se soudu nejeví jako pravděpodobné, aby si zejména po prostudování správního spisu žalobce nevšiml, s jakým vozidlem byl přestupek spáchán. Rozsudek ze dne 19. 8. 2016, č. j.: 6 As 144/2016-36, rovněž není přílehlavý, protože v uvedeném případě nebylo možné ani z výšece detailu registrační značky seznat jediný znak uvedený na registrační značce a určit další identifikační znaky vozu. Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 15. 8. 2019, č. j.: 10 As 36/2019-33, rovněž zamítl kasační stížnost stěžovatele, jehož výhrady se týkaly měření rychlosti; v zásadě lze uvést totéž, co soud sdělil k prvnímu zmíněnému rozsudku (č. j.: 7 As 83/2015 – 56). Rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 3. 5. 2022, č. j.: 50 A 22/2021-24, ze kterého žalobce obsáhle citoval, se týkal případu, ve kterém byl u řidiče zjištěn pozitivní výsledek na opiáty a kokain a řidič se odmítl podrobit lékařskému vyšetření. Uvedený rozsudek není způsobilý zpochybnit závěry judikatury NSS výše shrnuté v usnesení ze dne 22. 10. 2025, č. j.: 3 As 91/2025-40, které se týkaly překročení nejvyšší dovolené rychlosti; navíc lze

zopakovat, že důkazem v řízení nebyl jen úřední záznam a oznámení přestupku, ale i záznam o přestupku s fotografií vozidla a údajem o měření rychlosti, nepodložená obecná námitka o záměně vozidel vznesená poprvé až v doplnění odvolání pak byla žalovaným uspokojivě vypořádána v napadeném rozhodnutí, aniž by bylo nutné doplňovat dokazování; zastavení žalobce s jiným vozidlem o hodinu později spáchání přestupku nezpochybňuje.

25. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
26. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 19. listopadu 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce